

c. आशाथे. S. zu III. 3. 2. c.

Str. 7. (*Nir.* VIII. 2.) a. Rosen: द्रविणोदास् = बलधनयोर्दात्रिमस्. Ita Jāskas, *Nir.* VIII. 2. Sed audi eundem, *Nir.* VIII. 1: द्रविणोदाः कस्मात् धनं द्रविणमुच्यते (*Nigh.* II. 10.) । यदेनदभिद्रवन्ति । बलं वा द्रविणं (*Nigh.* II. 9.) । यदेनेनाभिद्रवन्ति । तस्य दाता द्रविणोदाः । Scholiastes duplicem offert vocis द्रविणोदास् interpretationem : primum enim द्रविणोदास् per accusativum धनप्रदम् reddit, et ad देवम् trahit; deinde addit: यद्वा । धनप्रदो ऽग्निः । सो ऽपि ननु इति शेषः । Secunda explicatio praeferenda esse videtur. Verte : « Largitor opulentiae est; ideoque homines, lapides manu tenentes, in sacrificio, in ceremoniis deum celebrant. » द्रविणास् scholiastes धनार्थिनस् « opulentiam desiderantes » interpretatur : mihi videtur esse genitivus thematis द्रविणास्, compositae voci द्रविणोदास् simili ratione subjunctus, qua supra h. IX. 9. वसोः वसुपतिः । Conf. h. XCVI. 8. Apud Jāskam quidem inter बलनामानि et धननामानि, *Nigh.* II. 9, 10, non द्रविणास् legitur sed द्रविणाम्: sed formam द्रविणास् olim exstitisse, vocativus सुद्रविणास् h. XCIV. 15, et derivatum द्रविणास्यु apud Pān. VII. 4. 36, et ipsum द्रविणोदा arguunt.

b. Die Scholien bei Stev. यावत्कृस्तासो ऽभिष्वसाधनपाषाणधारिणः ।

Str. 8. b. Rosen: श्रृण्विरे « auditi sunt », i. e. inclaruerunt. Insolita forma r. श्रु, peculiari quintae verborum classis additamento, — नु, in conjugatione passiva servato, et terminatione — इरे, quae reduplicati praeteriti propria esse solet, ad imperfectum translata.

c. वनामहे = संभ्रामस्, die Scholien : Rosen : « diis concedentibus, iis fruimur », richtiger : « diese wünschen wir den Göttern »; vgl. Westergaard u. वन्. Stevenson übersetzt die ganze Strophe folgendermassen : « O giver of wealth, do thou bestow on us riches; for we wish to receive, for the sake of the gods, a portion of that abundant wealth we have heard thou hast. »